

"עיסקת-החבילה" והלוקש שלך

אלה יש בכוחם להטיב את מאון התשלום מים ולעצור את שסף הצריכה. הממשלה נרתעה מצעדים אלה מסיבות של מדיניות-פנים וחץ. שר-האוצר דמה לאותו סקוטי בבדיחה המפורסמת, כששמעו את צעדי מלאך-המוות מתקרב לביתו פקד על אשתו: "תתיפי ולבשי הדר, אולי יראה אותך מלאך-המוות ויקח קודם אותך". כל הצעדים שנקט, היו בבחינת דחיית הקץ לגבי הממשלה והכנסת התעשייתיים וההסתדרות לבוץ הכלכלי לפנייה.

שר-האוצר חותם על "עיסקת החבילה"

אילו היתה הממשלה סבורה באמת שהיא חייבת לכסות את הגירעון במאונה, היא יכלה לעשות זאת בצמצום תקציביה המגורחים שאינם נוגעים ישירות לבטחון ול-קליטה. אולם, בעיקר בגלל שיקולים קואליציונים, היא העדיפה להטיל את כיסוי הגירעון על העובדים והמעסיקים. כאשר יפורסמו פרטי התקציב תתגלה השערוריה במלוא היקפה. רק אז יסתבר לאיזה צרכים מוציאה הממשלה מאות מיליוני לירות ואינה מוכנה לצמצם בהוצאותיה בהם, למרות רוממות "הבטחון" והשעת החירום שבפי שריה.

עד אז, מנבאים כלכלנים, יתחיל כבר "מחול השדים". שכבות עובדים מקופחות יתעוררו תוך מיספר שבועות מההלם וההפתרות שקדמו ל"עיסקת החבילה", התביעות להעלאת-שכר יצוצו שוב, אולי בצורות עיקפות כמו תביעות לשינוי דירוג. גל

א רבה לנו הפכנה כי יתחיל מירומיטים, אמר שר-האוצר פינחס ספיר בסכמו את "עיסקת החבילה" שנועדה לקבוע את מדיניות השכר לשנתיים הבאות.

זה אולי סוף מרוץ השדים, אמרו כלכלנים מומחים שאינם תלויים בממשלה, אבל זהו גם התחלת מחול השדים. כל כלכלן מתחיל יכול היה להצביע השבוע על החסרונות של "עיסקת החבילה". "עיסקת החבילה" נועדה לסתום חורים. היא באה לאפשר לממשלה להגיש לכנסת תקציב גרעוני שהגירעון בו לא יבלוט לעין כקאטאסטרופה גלויה. הבעיות האמיתיות של המשק, שיצאו כבר מגדר מחלה והגיעו לשלב של גסיסה הן כוללן:

- מאון תשלומים במטבע-חץ הגובל בשואה. הפער בין הוצאת והכנסת המטבע הור הולך וגדל, מדלדל את הרזרבה הצמודה של מטבע זר בקצב הרה-אסון.
  - צריכה עצומה של מוצרי-תיצורוכת, בחלקם הגדול מוצרי מותרות, הן מביא והן מיצור מקומי, דבר הפוגע ביצוא ומגדיל באחוז ניכר את היבוא.
  - הוצאות בטחוניות ההולכות וגדלות מחודש לחודש.
- אף אחת מבעיות אלה לא תמצא את פתרונה לא תוצאה מהצעדים הכלכליים שנגזרו בעיסקת החבילה.

התחלת "מחול השדים"

השבתות ושבתות, מסוג זה שידעה המדינה בשנתיים האחרונות יגבר. בסופו של חשבון מחלתו של המשק הישראלי היא פועל יוצא ממדיניות הממשלה. ככל שמרחיקים את הסיכויים לשלום כן תובע המולך הבטחוני קורבנות נוספים.

אף משפחת עובדים בישראל, מאלה החיים ברמת משכורת של אלף ל"י ומעלה, אינה חיה ממשכורתה בלבד. הכלכלנים הבלתי-תלויים טוענים כי הפיתרון היחיד לבעיות היסוד במשק הוא פיתוח והעלאת מיסים ישירים באחוז ניכר. רק

על צימצום הצריכה. אותן עשרות הלירות שינוכו מבעלי המשכורות הגבוהות, לא ישפיעו על הצריכה. אין זה סוד כי

אין בעיסקה זו שום פתרון לגבי מאון התשלומים. להיפך, בעיה זו תלך ותחמיר. באותה מידה לא תהיה לה שום השפעה

כמה ישאר להם?

משכורת של 1510 ל"י

תוספת לביטוח לאומי — 23 ל"י
מלווה במחון חובה — 39 ל"י
סה"כ הניכויים הנוספים — 69 ל"י

תוספת השכר במזומן, פטורה ממס, תהיה בסך 28 ל"י ועוד איגרות-חוב בסכום של 40 ל"י לחודש.

★ ★ ★

פנחס גולן הוא מנהל יחסיהציבור של אחת החברות הכלכליות הגדולות בארץ. הוא מתגורר עם אשתו איה ועם בנם בן השנתיים רן בדירה בת שלושה וחצי חדרים בבניין רב-משתכנים ברמת-אביב. איה תצא לעבודה לאחר שהילד יתחיל ללכת לגן. ברשותם מכונית פיאט 124. משכורת הברוטו של פנחס היא 1510 ל"י, ולאחר הנדכוים השונים הוא מביא הביתה סך 1,100 לירות נטו. פנחס ואיה משלמים משכנתא חודשית על דירתם, בסך 190 ל"י; חשמל ומים (כולל הסקה מרכזית) — 60 ל"י לחודש; טלפון (בהשתתפות המפעל) — 40 ל"י לחודש; אחוקת המכונית כולל רישוי שנת, ובהשתתפות המפעל) — 90 ל"י לחודש; תשלום ע"ח טלוויזיה וסטריאו — 70 ל"י לחודש; תשלום לבגן ע"ח הלוחה לקניית המכונית — 100 ל"י לחודש; ביגוד — 80 ל"י לחודש; מתנות ושונות — 50 ל"י לחודש; סך-הכל — 780 לחודש; הוצאות המשפחה על מזון לחודש, כולל בשר, פירות, ירקות וסיגריות — 450 ל"י. סך-הכל ההוצאות השוטפות לחודש — 1,130 לירות.

ממשכורתו יותרו עתה בידי פנחס גולן רק 995 ל"י, 105 ל"י פחות מאשר היו לו קודם, לפי תחשיב זה:

היטל בטחון נוסף — 18 ל"י
תוספת לביטוח-לאומי — 41 ל"י
מלווה בטחון חובה — 74 ל"י
סך כה הניכויים — 133 ל"י

סה"כ במזומן, פטור ממס — 28 ל"י, ועוד איגרות-חוב בסכום של 60 ל"י לחודש, לפני המס.

משכורת של 953.6 ל"י

ל ק, הוא פקיד בעיריית תל-אביב מזה 18 שנה. משכורת הברוטו שלו היא 953.6 ל"י. נטו הוא מקבל ליד 603 ל"י, הוא מתגורר עם אשתו ובתו בת ה-16 בדירה בת שניים וחצי חדרים, שכורה בדמי-מפתח.

וזהו חשבון ההוצאות החדשי של משפחתו:

י. ק. משלם שכר-דירה 40 ל"י לחודש; חשמל — 20 ל"י לחודש; מים — 10 ל"י לחודש; טלפון — 30 ל"י לחודש; הוצאות נסיעה — 15 ל"י לחודש; ביטוח, מיסר בית, רשינות-רדיו וכ"ו — 40 ל"י לחודש; עיתונים — 20 ל"י לחודש; כלי בית — 5 ל"י לחודש; בגדים והנעלה — 30 ל"י לחודש; כביסה — 10 ל"י לחודש; קוסמטיקה, מספרה וכ"ו — 20 ל"י לחודש; דמי-כיס לבת — 30 ל"י לחודש; מתנות — 10 ל"י לחודש; הוצאות לימודיה של הבת (צרכי לימוד, ספרים וכ"ו) — 10 ל"י לחודש; דמי הלימוד של הבת מנוכס אוטומטית ממשכורת הברוטו. לבידור — אין תקציב. סך-הכל לחודש — 290 לירות.

הוצאות המשפחה על מזון: בשר — 80 ל"י לחודש; צרכי מכולת — 120 ל"י לחודש; ירקות — 60 ל"י לחודש; פירות — 20 ל"י לחודש; סיגריות — 20 ל"י לחודש. סך-הכל לחודש — 300 לירות.

סך-הכל הוצאותיה השוטפות של המשפחה לחודש — 600 לירות.

מחודש אפריל השנה ישארו למשפחת ק. ביד, אחרי הניכויים, רק 572 ל"י ביד, לפי הפירוט הבא: היטל בטחון נוסף — 7 ל"י.

משפחת ק. והלוקש שלה